

Az eddig ismeretlen régi kerékvágás

Még javában építettük az auditóriumot, épp a székek okos kijelzőjének szerelését ellenőriztük, mikor a periférikus látómezőmbé belépett – egy ló. Talán mindenkinek megvan az élmény, ha máshonnan nem, hát rajzfilmekből, mikor elsőnek odapillant-va egyszerűen nyugtazza az ember a látványt, csak másodsorra fordul oda elkerekedett szájjal, hogy beszélő állatot vagy repülő embert fedezzen fel.

És igen, az Opera ilyen világ, a ló valóban színpadra lépett az új színpadtechnikát grandiózus módon használó *Hunyadi Lászlóban*. Mivel a próbák egyben az új vezérlés főpróbája is voltak, akadtak emlékezetes pillanatok, sok emelkedett hangú beszélgetésben és izgalomban volt részünk, és igen, én magam se hittem, hogy minden rendben lesz az első estén. De esodák esodája, a hidraulikától a szoftvereken át a ponthúzóig minden tökéletesen működött a nagy napon.

A Magyar Állami Operaház székhelyeként és első számú játszóhelyeként szolgáló Andrassy úti Vbl-palota felújításáról 2016-ban hozott döntést a kormány. Az eredeti feladat az Operaház homlokzatának felújítása, a színpadtechnika korszerűsítése, az akusztika és a nézők kényelmi szintjének javítása, a zenekari árok átalakítása, a műemléki díszítések restaurálása, továbbá az Operaház közműhálózatának cseréje, gyengeáramú rendszereinek telepítése, az épületen belül szükséges funkcióváltások lebonyolítása, valamint az Operaház üzemházának, műhelyeinek felújítása volt, de végül gyakorlatilag minden megújult.

A beruházás „Design&Build” konstrukcióban valósult meg, melynek lényege, hogy a tervezési feladatokat alvállalkozói szerződés keretében rendeli meg a generálkivitelező. A beruházás tervezési feladatait a kivitelező WÉL Konzorcium által megbízott alvállalkozó, a ZDA-Zoboki Építésziroda Kft. látta el. Talán ez a konstrukció okozta a beruházás során a legnagyobb fejtörést mindenkinek. Bár sikerrel zárult, mégsem javasolnám senkinek, hogy hasonló épületek esetében ezt a megoldást válassza.

Az Operaház korszerűsítésének megvalósítása során szükséges beruházás lebonyolítói feladatainak ellátását a CÉH Tervező, Beruházó és Fejlesztő Zrt. végezte, míg a műszaki ellenőrzés a FŐBER Nemzetközi Ingatlanfejlesztő és Mérnöki Zrt. feladata volt, mindketten kitűnően helytálltak ezen a nehéz pályán.

A színpadtechnológia (színpadgépezet) tervezési, gyártási, bontási és kivitelezési munkáit a Bosch Rexroth Hajtás- és Vezérléstechnika Kft., a Színpad- és Emelőgéptechnika Gyártó és Szolgáltató Kft. és a „HIDROMATIC” Ipari Berendezéseket Tervező és Elektronikai Berendezéseket Gyártó Kft. alkotta Szin-Tek konzorcium végezte.

Persze az Operaház nem száraz adatokból épült fel, az említett szereplők is, ki előbb, ki utóbb, de megértették, hogy itt valami egész másról van szó, mint téglák egymásra rakásáról. Hogy mi mindenről? Nehéz lenne felsorolni, de lássunk néhányat!

Talán látványossága miatt elsőként említendő, hogy a felújítás után visszaépítésre került a 30 mázsás, bronzból készült nagyecsilár. A Mainzban készült és 12 000 forintért vásárolt ecsilárt 1884 nyarán szerelték fel a nézőtér mennyezetének közepén található füstelvezető szellőzőkürtőbe, melyet két acél sodronykötél tart. A ecsilár formatervét, arányait és díszítését maga Vbl Miklós tervezte. Eredeti és mai állapotában is egy kézi csőrő segítségével engedik le a földszinti nézőtéri székeket.

Persze az igazán nagy dolgok az auditóriumban történnek, itt a nézőtér és a színpad is megújult. A korábbi alsógépezeti berendezések túlnyomó része teljes elbontásra került, 6 kétszintes süllyedőutca, 10 kétszintes oldalpódium, egy főszínpadi kiegyenlítő pódium és egy új forgószínpad készült, sőt a színpad előtti területen három részben zenekari süllyedő került beépítésre, mely az adott program szerint a nézőtér, a zenekar és a színpad változtatható kapcsolatának létrehozását szolgálja.

Hogy milyen lett az egész produkciónak, azt talán nem is nekünk, szakembereknek kell megítélnünk, hanem a közönségnek, amelynek készült. Az azóta újraindult, folyamatos tömegekkel megtartott Opera-túrák és a telt házas előadások sikerét látva azt mondhatjuk, hogy ez a kitűnő társulat méltó otthonban varázsolja el nap mint nap a nagydéműt, kívül-belül olyan színvonalon, amit csak azok ismerhettek, akik részt vettek az 1884-es megnyitóján.

Sági Attila

*műszaki vezérigazgató-helyettes
Városliget Zrt.*

Színpad
Előadóművészetek technikája

**XVIII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM
2022. DECEMBER**

MAGYAR
SZÍNHÁZTECHNIKAI
SZÖVETSÉG

A Magyar SzínházTechnikai Szövetség
szaklapja

Megjelenik:

negyedévente

(március, június, szeptember, december hónap)

Kiadja:

a Magyar SzínházTechnikai Szövetség
(1138 Budapest, Madarász Viktor u. 43. fsz., www.msztsh.hu)
megbízásából a Szabó-Jilek Kft.

Felelős kiadó:

Lakatos Gergely, az MSZTsz elnöke

Főszerkesztő:

Szabó-Jilek Iván
szinpad@msztsh.hu

Szerkesztik:

Götz Eszter, Kárpáti Imre, Simon Ottó, Vankó Dániel,
Vágó Gábor és mások

Szerkesztőség:

Magyar SzínházTechnikai Szövetség titkársága
1138 Budapest, Madarász Viktor utca 43. fsz.

Tel./fax: 329-0841

Korrektor:

Papp Hajnalka és Götz Eszter

Tördelőszerkesztő:

Lusztig Tibor

Mobil: 06-20-255-6160

E-mail: tibor.lusztig@gmail.com

Nyomdai munkák:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

Terjesztés:

előfizetéssel.

A Szövetség tagjai ingyen kapják.

Ár: 1155 Ft/példány

Előfizethető:

a szerkesztőség címén vagy a
www.msztsh.hu honlapon lévő megrendelőlapon.

A 2020. évi teljes évfolyam ára 4200 Ft.

A postaköltséget felszámítjuk.

Régebbi lapszámok – korlátozott számban – még kaphatók.

Kéziratokat, ábrákat, fotókat nem őrzünk meg
és nem küldünk vissza.

Szerkesztőségünk a hirdetések és PR-cikkek
tartalmáért nem vállal felelősséget.

A közölt cikkek tartalma nem minden esetben tükrözi
a szerkesztőség véleményét.

ISSN 1786-6995 (nyomtatott)

ISSN 2732-0073 (online)

Címlapon:

Az új kétszintes süllyedő használata Hunyadi László c. opera
előadásán.

OPERA – Fotó: Kummer János

www.observer.hu

MAGYAR
MŰVÉSZETI
AKADEMIA

Nemzeti Kulturális Alap